

Každý laik si musí vždy byť vedomý, že je „členom Cirkvi“, ktorému bola zverená originálna, nenahraditeľná a neprenosná úloha, ktorú musí spĺňať pre dobro všetkých. Samotní laici sú teda povolaní zapojiť všetky svoje sily do pastorácie nielen vo farnostiach svojej vlastnej krajiny ale aj vo farnostiach iných krajín, ktoré to po celom svete potrebujú. Pastoračnú prácu laikov vo farnostiach môžeme vidieť vo všetkých predošlých oblastiach pastorácie, predovšetkým je to však v rodinách, keďže drvivá väčšina veriacich v rodinách žije, z nich vychádza a opäť sa k nim vracia.

Je zaujímavé ako sa všetky predošlé oblasti pastorácie sústreďujú do života rodiny – pastoračná práca takýchto otcov a matiek totiž znamená predovšetkým výchovu ich detí k viere a k životu podľa evanjelia svojím slovom (katechizácia) a vlastným príkladom (martyria) a privádzanie detí ku sviatostiam a ich spoločné prežívanie (liturgia). Okrem starostlivosti o deti ide aj o starostlivosť o ich rodičov a starých rodičov (charita), preukazovanie obetavej, trpezlivej lásky plnej vd'ačnosti, aby mal každý vo farnosti možnosť prežiť posledné chvíle svojho života v kruhu vlastnej rodiny. Vytváranie a prežívanie spoločenstva rodiny vo vzájomnej láske, prijatí a pochopení (koinonia) je svedectvom pre svet o Božej láske voči všetkým ľuďom (evanjelizácia).

Predovšetkým od laikov a to nielen vydatých či ženatých ale aj slobodných je dnes žiadaná a potrebná pohotovosť a ochota k vedeniu rozhovorov, čo je v súčasnosti označované ako „diakonia slova“, hlavne keď ide o kontakt s niekým, kto nemá partnera k rozhovoru, teda o akési vedenie pastoračných rozhovorov a doprevádzanie blížnych v ich životných ťažkostiach. Predovšetkým mladí ľudia dnes vyhľadávajú nielen bežné informácie, ale aj veľmi osobné témy a hľadajú partnera na rozhovor, pretože ho vo svojom okolí často nenachádzajú. Ide nielen o vedenie rozhovoru s jednotlivcom, manželským párom alebo skupinou osôb ale aj o animovanie, teda oživovanie a vedenie rozhovoru v spoločenstve. Môže to byť rozhovor nad Písmom, rozhovor o starostiach a ich riešení alebo debata na vieroučnú morálnu tému. Veľa

Ľudí dnes iba hľadá niekoho, kto by im načúval. A až ten, kto dlho načúva, môže druhému aj niečo užitočné povedať. Dialóg totiž nie je hádka ani odmietanie tých, ktorí sú iní. Je to metóda vyjasňovania, vzájomného obohacovania a zdieľania. Predpokladom dialógu teda nie je len vôľa ho viesť, ale taktiež jasnosť vlastného presvedčenia spojená so schopnosťou byť tolerantný, čo neznamena byť ľahostajný k názoru druhého ale pristupovať k druhému s úctou a rešpektom k jeho odlišnostiam, ktoré nie sú zlé iba preto, lebo sú neznáme, iné ako naše. Schopnosť viesť on-line diskusiu na internete je však trochu odlišná. Treba si uvedomiť, že tu nepočuť príjemný hlas moderátora, nevidno výraz jeho tváre ani reč tela, všetko je postavené na jeho umení viesť diskusiu civilizovaným a hodnotným smerom. Bez toho sa z nej môže stať iba obyčajné hlúpe opakovanie nezmyslov a urážok.

Laik má ešte jednu výhodu oproti kňazovi – nebudí strach tým, že by bol oficiálnou autoritou, ani tým, že je mnohokrát vzdelanejší v teológii než jeho partneri. Pozná z vlastných skúseností veľa rodinných, pracovných a spoločenských situácií, ktoré ľudia prežívajú, o ktorých sa rozprávajú. Laik teda nemá byť nepodareným klerikom, ale práve naopak – podareným laikom – Kristovým svedkom. Zároveň je laik podľa cirkevných pokoncilových dokumentov povolaný zúčastňovať sa iniciatív v spoločenských komunikačných prostriedkoch, ktoré majú čoraz väčší význam.

Práve z týchto dôvodov majú byť laici hybnou silou pastorácie vo farnosti a to nielen osobnými kontaktmi s inými veriacimi či neveriacimi, ale aj prostredníctvom masmédií, medzi ktoré v súčasnosti nepochybne patrí práve internet. Mnohí veriaci totiž potrebujú skutočne iba jednoduchý rozhovor s človekom, ktorý možno prežíva podobné problémy ako on. Často stačí iba vypočuť druhého bez zbytočných rád, jednoducho načúvať a tak viesť druhého k objaveniu svojho riešenia. A takéto možnosti načúvania a vzájomného obohacovania sa črtajú nielen v komunikácii cez telefón napríklad na linke dôvery, ale aj prostredníctvom komunikačných nástrojov internetu akými sú e-mail, blog, fórum, konferencia či chat. Veľkou pomocou je na internete práve anonymita, ktorá pomáha človeku, ako sme si už vyššie spomenuli, zveriť sa druhému s takými intímnymi záležitosťami, ktoré by v realite nikomu nehovoril. Je už potom na dotyčnom človeku, či chce zo svojej anonymity vyjsť do reality.

Pri riešení niektorých problémov sú potrební aj odborníci z rôznych oblastí napr. z psychológie, cirkevného práva alebo medicíny. Takýmto odborníkom by mal byť vyhradený špeciálny priestor v rámci pastorácie na internete, kde by mali veriaci možnosť prebrať s nimi všetky možnosti riešenia daného problému.